sk

TAIZÉ

Mať nádej v priaznivom i v nepriaznivom čase

Posolstvo pre rok 2021

Ľudstvo môže napredovať len vďaka mnohým ženám a mužom, ktorí sa nezištne obetujú, a to aj v obdobiach nepokojov či neistoty.

Počas uplynulých niekoľkých mesiacov sa mnoho mladých ľudí podelilo s nami o svoje obavy z budúcnosti: Aká nádej nám môže ukázať smer? O čo sa môžeme spoľahlivo oprieť, keď je všetko tak nestabilné? A ešte viac do hĺbky: Pre aký cieľ sa oplatí žiť? Ozývajú sa však aj iné hlasy, ktoré hovoria: Odolávajme rozčarovaniu a všímajme si znamenia nádeje.[1]

[1] Pozývame mladých ľudí vo veku od 15 do 35 rokov, aby ako odpoveď na toto posolstvo pre rok 2021 našli konkrétne príklady, ktoré ho ilustrujú. Ktoré iniciatívy alebo ľudia sú pre mňa znamením nádeje? V priebehu nasledujúcich mesiacov zverejníme odpovede v rôznych formátoch: ako texty, videá, podcasty...
Napíšte nám na adresu solidarity@taize.fr.

Byť pozornými na znaky nádeje

V súčasnej situácii poznačenej pandémiou vidíme, ako v rozsiahlych oblastiach sveta rastie neistota. Sú potrebné odvážne politické rozhodnutia, ale rovnako nevyhnutná je aj solidarita a sociálne priateľstvo, do ktorých sa môžeme zapojiť všetci. Mnohí ľudia sú pripravení a ochotní slúžiť druhým. Ich veľkorysosť nám pripomína, že **vzájomná pomoc** otvára cestu pre budúcnosť.

Koľko mladých ľudí venuje svoju energiu **záchrane nášho spoločného domova**, ktorým je naša planéta! Objavuje sa veľa iniciatív, ktoré hoci neposkytujú vyčerpávajúce odpovede na mimoriadnu klimatickú situáciu, už teraz nám dovoľujú priblížiť sa k životnému štýlu, ktorý berie väčší ohľad na prírodu.[2] Pre veriacich je Zem darom. Zveril nám ju Boh, aby sme sa o ňu starali.

Povedomie o štruktúrach nespravodlivosti, ktoré sú niekedy dedičstvom z minulosti, sa výrazne zvýšilo. A žiaľ, ani moc sa nevykonávala vždy tak, aby slúžila pre dobro všetkých. Zoči-voči takýmto excesom je pochopiteľné, ak ľudia pociťujú frustráciu či hnev. Kto sa odváži premostiť rozdiely, ktoré rozdeľujú našu spoločnosť, a stať sa tak **tvorcom spravodlivosti a mieru**?

---

[2] Budeme schopní v rámci boja proti klimatickým zmenám a snahy o znižovanie emisií uhlíka prehodnotiť svoje návyky, a tak zmeniť, čo je v našich silách? Na tomto úsilí sa podielajú aj kresťanské spoločenstvá: v rôznych krajinách po celom svete existujú ekumenické iniciatívy, ako napríklad sieť „zelených kostolov“.

Už v roku 1989 európske cirkvi vyzvali na svojom stretnutí v Bazileji všetkých, aby „prijali životný štýl, ktorý je čo najšetrnejší k životnému prostrediu: to okrem iného znamená aj zníženie spotreby energie, používanie verejnej dopravy a obmedzenie produkcie odpadu“.

My sa v Taizé aj naďalej usilujeme o väčšiu ekologickosť. Môžete nám v tom pomôcť a poslať nám svoje návrhy (www.taize.fr/eco).

Žiť ako bratia a sestry

Áno, aj uprostred súčasnej zložitej situácie môžeme badať dôvody na nádej a niekedy dokonca dúfať aj tam, kde už niet nádeje. Spojme sa preto s ľuďmi, ktorí sa rozhodli žiť inak ako my – s kresťanmi iných vierovyznaní, s veriacimi iných náboženstiev, s agnostikmi či ateistami, ktorí sa tiež angažujú v prospech solidarity a zdieľania.

Radosť sa obnovuje vtedy, keď žijeme ako bratia a sestry, keď zostávame blízko tých, ktorí to najviac potrebujú: bezdomovcov, mužov a žien, ktorí sú starí, chorí alebo osamelí, detí v ťažkostiach, ľudí s postihnutím, migrantov... Životné okolnosti môžu urobiť každého z nás zraniteľným. Pandémia odhaľuje slabé miesta nášho ľudstva.

Potrebujeme sa navzájom viac ako kedykoľvek predtým. Pápež František nám to dôrazne pripomína vo svojej encyklike *Fratelli tutti*: „Nikto sa nezachráni sám." A dodáva, že svoju pravú identitu nenájdeme „bez toho, aby sme boli úprimne otvorení tomu, čo sa deje vo svete, bez toho, aby sme dovolili, aby sa nás dotklo, čo sa odohráva na iných miestach, bez toho, aby sme sa nechali obohatiť inými kultúrami, či bez solidarity s inými národmi a ich tragédiami" (§32 a §146).

Urobme všetko pre to, aby sme vo vzťahoch medzi jednotlivcami i medzi národmi prešli od súperenia k spolupráci. Podporujme organizácie a združenia, ktoré presadzujú spoluprácu a solidaritu, či už na miestnej, národnej alebo medzinárodnej úrovni.

Veriť – dôverovať v niekoho prítomnosť

V Taizé si všímame, že mladí ľudia uvažujú o viere v Boha novým spôsobom, ktorý by im umožnil udržať smer. Čo znamená veriť v neho? A ak Boh existuje, koná v dejinách, koná v našich životoch?

Zoči-voči týmto otázkam je dôležité vyhnúť sa tomu, aby sme sa snažili vtesnať Boha do našich pojmov. Boh je nekonečne väčší, než si dokážeme predstaviť. My lásku a pravdu len hľadáme a túžime po nich. Nech sa nachádzame na

svojej vnútornej púti kdekoľvek, často iba tápeme. Ale ako „pútnici dôvery" môžeme kráčať spolu a zdieľať navzájom svoje hľadanie – svoje otázky rovnako ako svoje presvedčenie.

„Viera je úplne jednoduchou dôverou v Boha, je vzplanutím dôvery, ktoré sa tisíckrát obnovuje počas nášho života... a to napriek tomu, že sa v každom z nás môžu objavovať aj pochybnosti," povedal brat Roger.

Neznamená viera v prvom rade dôveru v niekoho prítomnosť, ktorá je rovnako v hĺbke nášho bytia, ako aj v celom vesmíre, v prítomnosť, ktorá je nepolapiteľná a predsa taká skutočná? Prítomnosť, ktorá sa nevnucuje, ale ktorú môžeme v každej chvíli nanovo v tichu prijímať, akoby šlo o nádych. Táto starostlivá prítomnosť je tu stále, bez ohľadu na naše pochybnosti, a to dokonca aj vtedy, keď máme pocit, že len veľmi málo rozumieme, kto je Boh.

Rozpoznať nový obzor

Starostlivá prítomnosť: ako evanjelium osvetľuje toto tajomstvo?

Ježiš žil z tejto starostlivej prítomnosti až do samého konca; bol na ňu neustále pozorný. Bola pre neho vnútorným svetlom, Božím dychom a inšpiráciou Ducha Svätého.

Keď zomieral na kríži a keď sa všetko zdalo nezmyselné, nechal z hĺbky utrpenia a úplnej osamelosti vytrysknúť svoje pocity a zvolal slová, ktoré však napriek všetkému adresoval Bohu: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?" Ježiš, ktorý bol zradený, mučený a odsúdený na smrť, vniesol lásku do najhlbšej temnoty. A ukázalo sa, že táto láska je silnejšia ako zlo. Mária Magdaléna a potom aj apoštoli rozhlasovali túto nečakanú a neuveriteľnú správu: On žije! Božia láska zvíťazila nad nenávisťou a smrťou.

Prví kresťania, ktorých táto správa uchvátila, boli ohromení a začali vydávať svedectvo: Kristus je odteraz živý u Boha. Napĺňa vesmír Duchom Svätým a je prítomný aj v každom človeku. Kristus je solidárny s chudobnými a prinesie im spravodlivosť; je naplnením dejín a stvorenia a po smrti nás prijme do plnosti radosti.

Otvára sa tak nový obzor, ktorý presahuje ľudské násilie, ekologické katastrofy i choroby. Dokážeme ho rozpoznať?

Zmeniť pohľad

Z tohto obzoru odhaleného Kristovým zmŕtvychvstaním vstupuje do nášho bytia svetlo. Vždy znovu a znovu rozptyľuje tiene strachu a dáva vytrysknúť prameňu živej vody, ktorá prebúdza radostnú chválu.

Potom môžeme vytušiť, že Kristus až do konca časov akousi tajomnou príťažlivosťou zhromažďuje celé ľudstvo a celý vesmír v Božej láske. A z nás robí spolupracovníkov na svojom poslaní.

Jeho spolupracovníkmi sa však stávame spoločne, v Cirkvi. To od nás vyžaduje, aby sme boli pripravení rozšíriť naše priateľstvo na každého. Kristus chce, aby sme milovali aj svojich nepriateľov. Jeho pokoj zmieruje dokonca aj znepriatelené národy.[3]

Nechajme Krista, aby obnovil spôsob, akým sa pozeráme – skrze neho zreteľnejšie rozpoznávame dôstojnosť každého človeka a krásu stvorenia. Nádej, ktorá zďaleka nie je naivnou dôverčivosťou, sa znova a znova rodí,

---

[3] V týchto ťažkých časoch pandémie môže Cirkev aj naďalej rozvíjať bratstvo medzi ľuďmi. Existujú mnohé návrhy a tu sú tri spomedzi nich:

- Ak chceme, aby sa naša spoločnosť stala ľudskejšou, musíme sa navzájom počúvať spôsobom, ktorý zmierňuje vzájomné rozpory a učí nás kráčať spolu aj napriek našim rozdielom. Cirkev je pozvaná usilovať sa o dialóg, vyjsť von, aby mohla stretnúť každého. Mohli by aj tí, ktorí sa nestotožňujú so žiadnym kresťanským spoločenstvom, byť ochotní vstúpiť do dialógu s Cirkvou?

- Keď čelíme príchodu toľkých migrantov a utečencov, môže prijatie exulanta alebo rodiny v exile dať nový impulz našej farnosti či spoločenstvu. Aj mnohí ľudia, ktorí nechodia do kostola, sú často ochotní zapojiť sa do takéhoto prijatia. Toto je skúsenosť, ktorú sme mali v Taizé za posledné roky, keď sme spolu s ľuďmi z nášho bezprostredného regiónu prijali migrantov z niekoľkých krajín.

- Ak chceme byť pohostinným spoločenstvom, musíme načúvať tým, ktorí sú najzraniteľnejší. Na mnohých miestach musia cirkvi dosiahnuť pokrok v tom, aby bola chránená integrita všetkých. Niekedy sa v cirkvách vyvinuli mocenské štruktúry, ktoré majú na svedomí fyzické, duševné a duchovné utrpenie. Aj my v Taizé pokračujeme v úsilí dopracovať sa k pravde (www.taize.fr/protection).

pretože je zakorenená v Kristovi. Tak nás napĺňa pokojná radosť a s ňou aj odvaha prevziať zodpovednosť, ktorú nám Boh na tejto zemi zveruje.

— — —

S každým z vás, ktorí sa chcete zamyslieť nad týmto posolstvom, zostávam v spoločenstve prostredníctvom modlitby.

f. Alois

Ježišu Kriste, chválime ťa za tvoju dobrotu a tvoju jednoduchosť. Počas tvojho života žiarilo Božie svetlo skrze tvoju pokoru. Toto svetlo dnes žiari v našich srdciach. Môže zahojiť naše rany a dokonca premeniť našu krehkosť a neistotu na pramene života, na tvorivú energiu a na dar dôvery. Keď nás osvecuješ týmto Božím svetlom, pretváraš nás, aby sme boli schopní mať nádej v priaznivom i v nepriaznivom čase.

Niekoľko biblických textov na ďalšie zamyslenie

Mária zaspievala tieto slová: „Boh mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. (...) Bohatých prepustil naprázdno.“ (Prečítaj si: Lukáš 1, 46–56)

Mária, Ježišova matka, dokázala spojiť lásku a nehu s nezlomnou nádejou na radikálnu zmenu.

Ježiš povedal: „No Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.“ (Prečítaj si: Ján 14, 15–31)

Ježiš nás nenechal opustených. Pred svojou smrťou uistil svojich učeníkov o svojej ustavičnej prítomnosti prostredníctvom Ducha Svätého. Duch žije v nás, utešuje nás, podporuje nás a inšpiruje nás, aby sme každý deň žili ako nasledovníci Ježiša Krista.

Nech sa radujú nebesia a plesá zem, nech hučí more i to, čo je v ňom! Nech jasá pole i všetko, čo je na ňom! Nech plesajú všetky lesné stromy pred Hospodinom, lebo prichádza, prichádza súdiť zem. On bude spravodlivo súdiť svet a národy podľa svojej pravdy. (Prečítaj si: Žalm 96)

Mnohé žalmy nás pozývajú, aby sme chválili Boha. Ľudia nie sú jediní, ktorí spievajú Bohu chválu, robí tak celé stvorenstvo. Nechceme stvorenstvo chrániť len preto, že ho potrebujeme k životu, ale preto, že sme jeho súčasťou a preto, že nádherný Boží plán zahŕňa všetko živé.

Púť dôvery v roku 2021

Púť dôvery na zemi bude pokračovať. Súčasná neistá doba nás núti hľadať pre ňu nové formy, ako sú napríklad online iniciatívy. Obdobie obmedzenia pohybu ukázalo, aké je cenné zostať vo vzájomnom spoločenstve prostredníctvom komunikačných prostriedkov.

Keďže pandémia pokračuje, nie je jasné, či sa budú môcť uskutočniť všetky stretnutia podľa plánu, ale dúfame, že v roku 2021 zorganizujeme tieto etapy púte dôvery:

- Týždenné stretnutia v Taizé počas celého roka, ak to epidemiologická situácia dovolí.
- Online kontinentálne stretnutia vedené z Taizé a z rôznych miest po celom svete, kde žijú bratia.
- Víkend priateľstva medzi mladými moslimami a kresťanmi od 14. do 18. júla 2021.
- Týždeň úvah pre mladých od 18 do 35 rokov od 22. do 29. augusta 2021.
- Európske stretnutie v Turíne od 28. decembra 2021 do 1. januára 2022.

Dúfame tiež, že v roku 2022 budeme môcť podniknúť etapu púte dôvery vo Svätej zemi, ktorá bola pôvodne ohlásená na rok 2021. Presný termín bude zverejnený čoskoro.